

18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

καθ' ἦν μνείαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου
καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.

* * * *

Ο ΟΡΘΡΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας)

Ο ιερεύς· Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· Ἄμην.

Ο ιερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ
πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἀναγνώστης· Ἄμην.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· Ἄμην.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ

ήμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἔξῆς φαλμοὺς (ῶν ἀναγινωσκομένων ὁ ἵερεὺς θυμιᾶ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιῶν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Υψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὗροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

“Οτι θήσεις αύτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

“Οτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αύτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Γψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἶασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο **Ιερεύς**: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο **ἀναγνώστης**: Ἄμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ο **ὑψώθεὶς** ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν

αύτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀγήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Οἱ Ἱερεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ Ἱερεῖς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ Ἱερεῖς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ Ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμην.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Οἱ ἀναγνώστης· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμην.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Εξάψαλμον.

Οἱ δὲ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Κυρίου.

Οἱ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.
(τρίς)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου. (δίς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα· ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

“Οτι εἴπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροι μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοβρήμονησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἔχθροι μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὁρθίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι, τοῦ ἵδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.

Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὅρθοις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Οτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δέ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὔτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

“Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἀδικα.

Kai πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Kai τὰ ἔξῆς ἀνευ μετανοιῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (**τρίς**).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἀδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσει ὄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾳ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἔαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορεύμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἡ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ὀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου; ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός είμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὅδωρ, δλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐἱλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἵώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἵσχυϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρυμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἰς ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἔξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἥτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ Ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ιερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἔξαφάλμου, ὁ Ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς Ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·]

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) Ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμψόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου

καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν
ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Οἱ ερεὺς ἐκφώνωσ·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Καὶ φάλλομεν τὸ Ἄλληλούϊα εἰς ἥχον πλ. δὲ τετράκις ἀνὰ τρὶς
μεθ' ἕκαστον τῶν ἐπομένων στίχων ἀρχεται δὲ ὁ αὐτός.

Ὕχος Νη

Ἐκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς Σε ο
Θε ος ο τι φως τα προ σαγ μα τα Σου ε πι ι

τη η η ης γης ο
Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου ντες

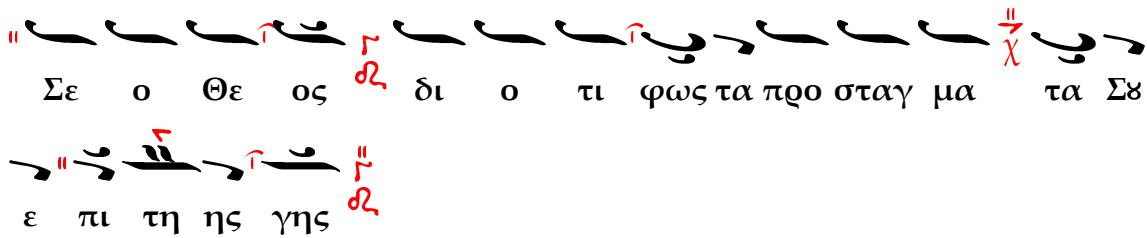
ε πι ι ι ι τη η η ης γης ο
Α ^M ^{Nη} α α α α λλη η η η η
η η η η η η η η η η η η λας

η η η η η η η η η η η η η η η
Νη Πα
8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 1 1

Σύντομον.

Ἄγαρ

Στίχος α'. Ξ Εκ νυκ τος οο θοι ζει το πνευ μα μου προσ

 Σε ο Θε ος δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα Σ8
 ε πι τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α
 A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α
 A α α λλη η η λου ου ου ι ι ι α

Στίχος β. Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι
 κ8 ντες ε πι τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α
 A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α
 A α α λλη η η λου ου ου ι ι ι α

Στίχος γ. Ζη λος λη ψε ται λα ον α παι δεν τον

και νυν πνω τ8ς ν πε να ντι 8 8ς ε δε ε
 ται

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α
 A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α
 A α α λλη η η λου ου ου ι ι ι α

Στίχος δ'. **χ** Προσθες αν τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες

αν τοις κα κα **δ** τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης **δ**

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α **δ**

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α **δ**

A α α α λλη η η η λου ου ου ι ι ι α **δ**

Καὶ τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἔχος **πᾶ** **Γα** **Ω**

I ^M δου ο ο ο ο Nu ν ν νυ φι ι ο ο **Γα**

ος ε ε ε ερ χε ε E ερ χε ται αι αι

αι αι αι αι αι αι ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε σω ω ω ω ω τη η η η ης

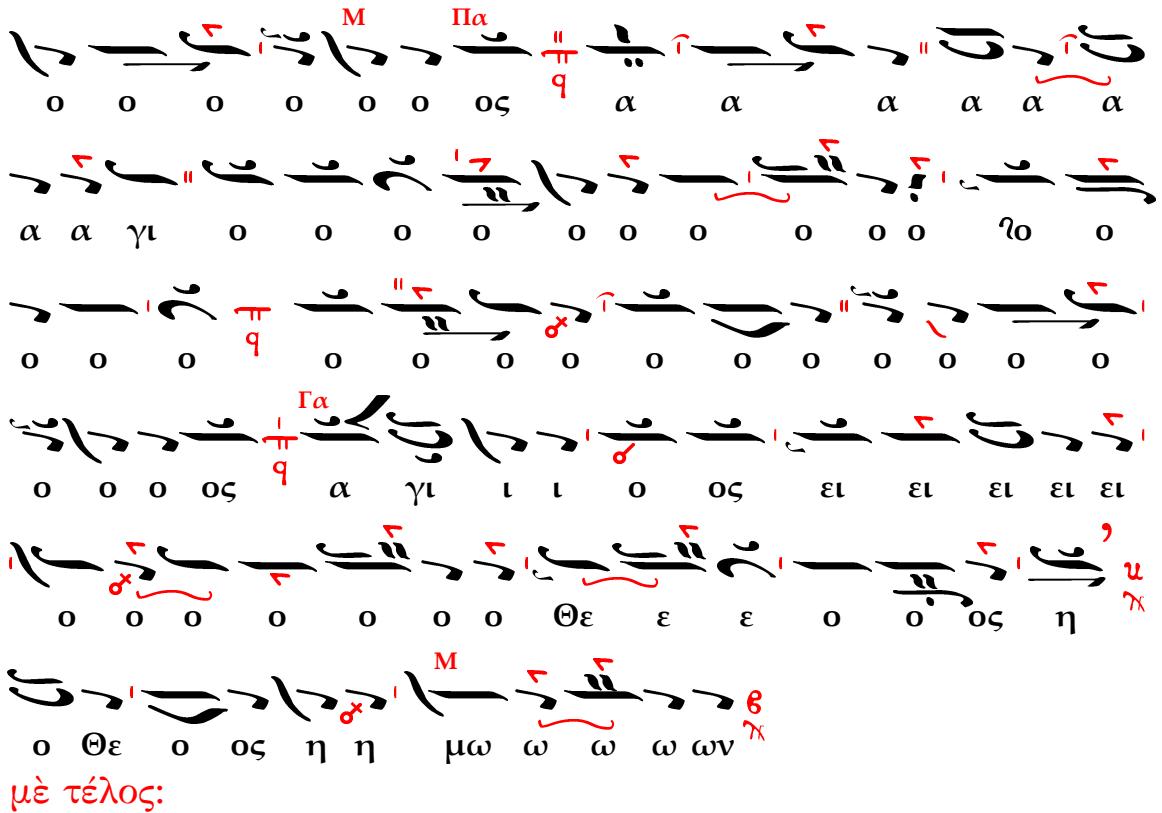
νυ ν ν ν τη ης νυ ν κτος **δ** και μα κα α

α α α α ρι ο ο ο ο ος **δ** ο δ8 8 8 8

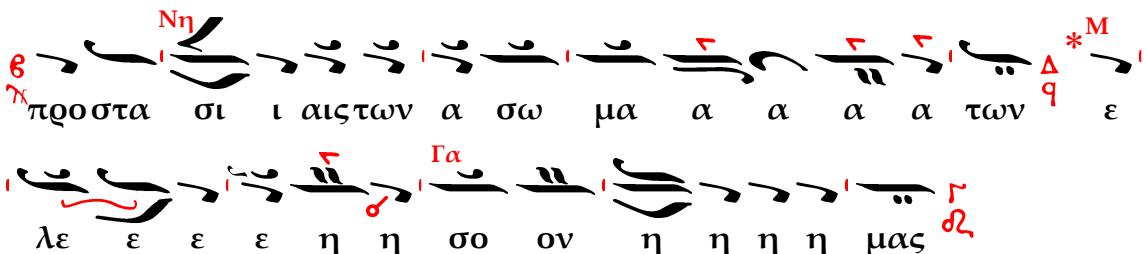
8 8 8 λο ο ος **δ** ον εν ρη η η η

η η η η σει ει ει γρη η η η γο ο ρ8

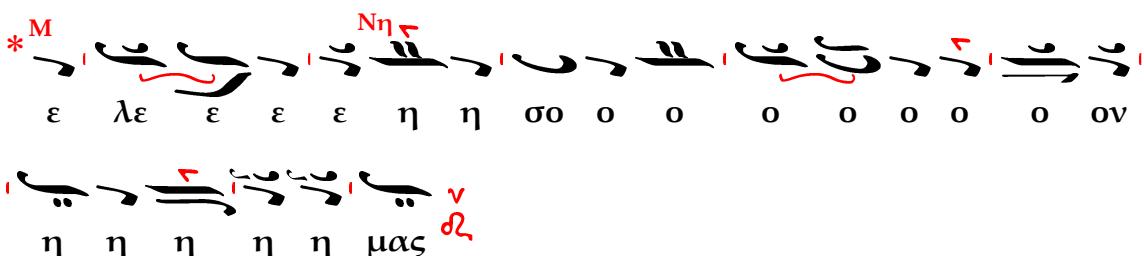
8 8 8 γρη γο ρ8 8 8 8 ντα α **δ** α

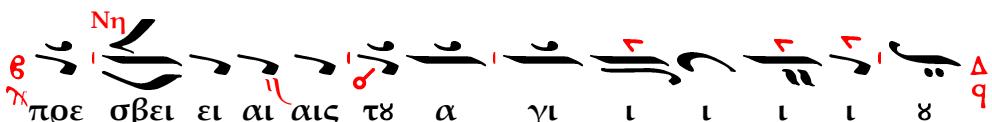
Εἰς τὸ πρῶτον:

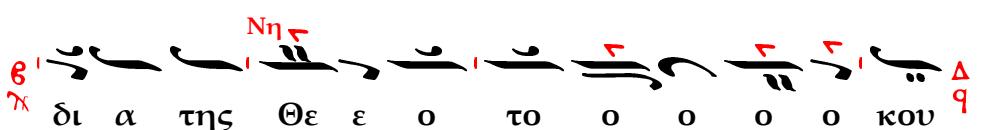
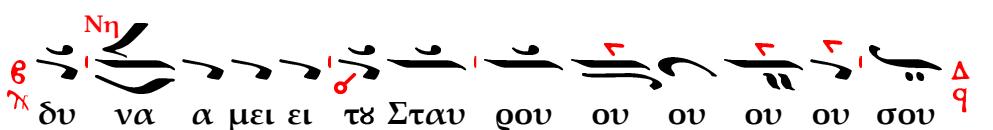
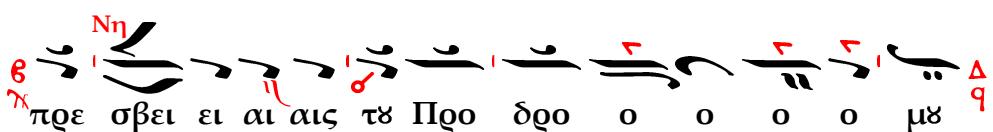
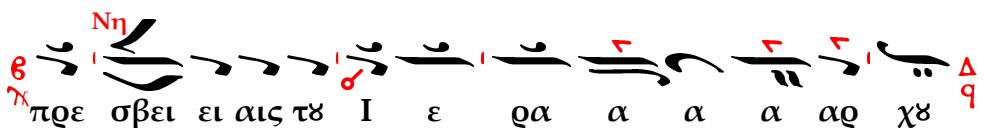
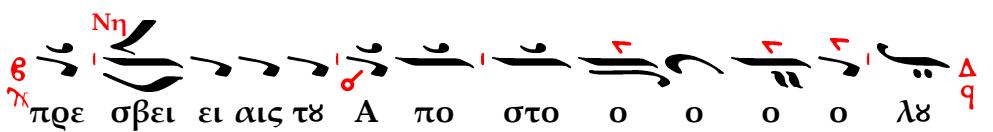
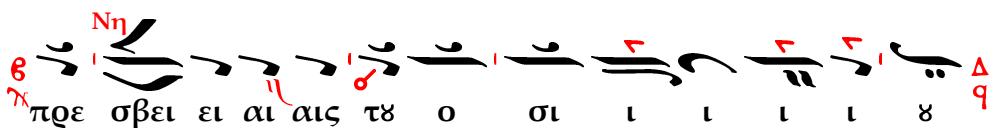

Ἐτερον τέλος καὶ τοῦτο παλαιόν:

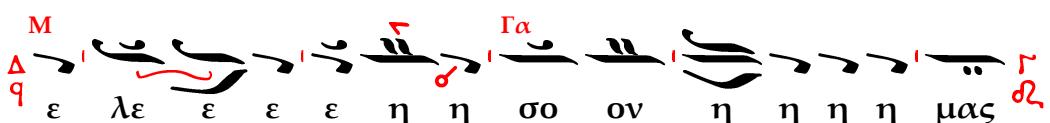

Εἰς τὸ δεύτερον:

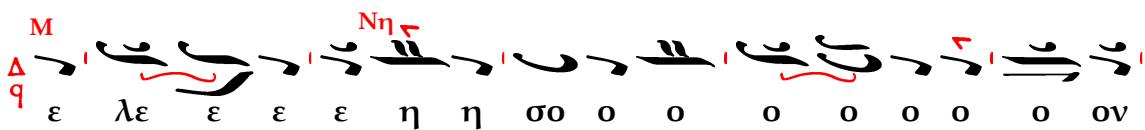

τὸ τέλος:

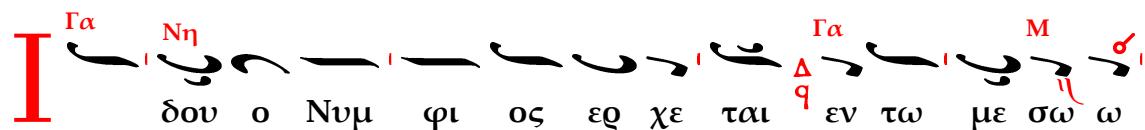

“Ετερον τέλος καὶ τοῦτο παλαιόν:

Σύντομον

Ἄγιος Ιωάννης οὐαὶ

της νυν κτος **Γα** και μακαρι οι οσο δου ου ου λος
 ον ευρη σει γρη γο ορου ντα **Nη** αναξι οσ δε
 πα α α λιν **Γα** ον ευρη σει ρα θυν μου ντα
Πα βλε περν ψυ χη η μη των πνωκα τε νε χθης
 ινα μη τω θα να α τω παρα δο θης **Δι** και της
Γα βασι λει ας ε ε εξω κλει σθης **Nη** α λλα
 ανα α νηψον κρα α ζησα **Πα** α α γιο οσ **A**
 γιοσ **Nη** **M** **Γα** α γιοσ ει ο Θεε οσ η μων
εις τὸ πρῶτον:

Nη
 προστα σι αις των **A** σω μα α α των **M** ε λε ηη
Γα
 σον η μας

εις τὸ δεύτερον:

M **Nη**
 πρε σβει αις της **A** γιιι ελε ηη σον

η μας

M **Nη**
 πρε σβει αις των **A** γιιι ελε ηη σον

η μας

M **Nη**
 δυνα μει της Σταυρος ελε ηη σον

εις τὸ τρίτον:

Εἴτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ἰερεὺς ἐκφώνως·

Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἄμην.

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον]

Καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

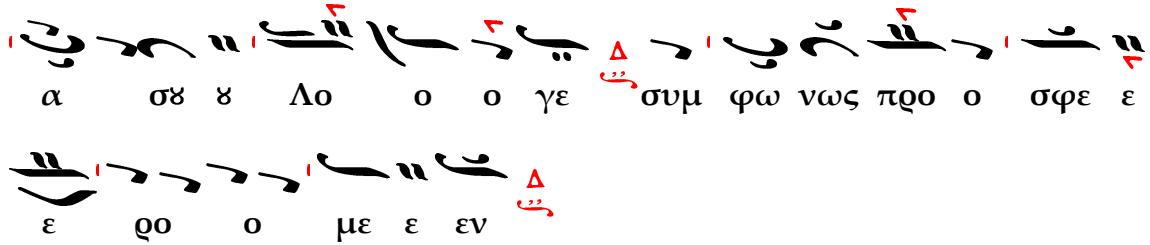
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡχος ἡ Δισθο-

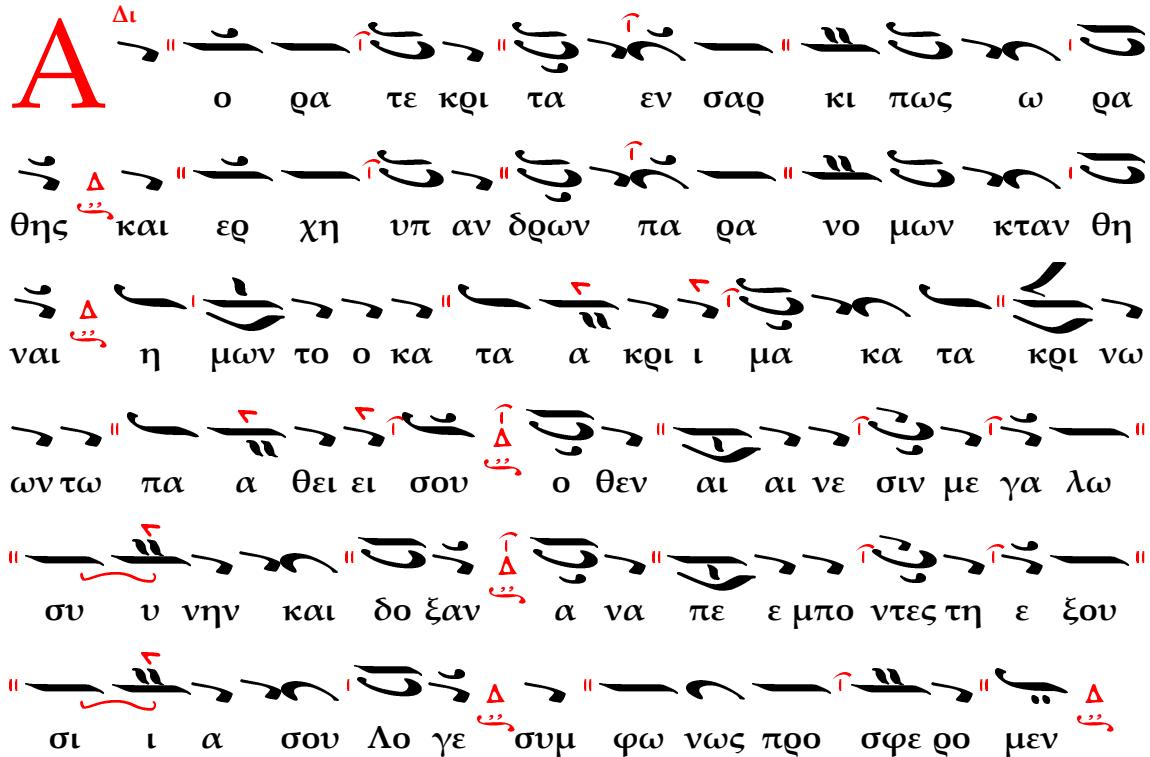
Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτὸ ἥ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

Tα πα θη τα σε πτα η πα ρου σα η με
 δα ^Δως φω τα σω στι κα Α να τελ λει τω κοσ
 μω ^Δχρι στος γα αρ ε πει ει γε ε ται του πα θειν α
 α γα θο ο τη η τι ^Δο τα συ νμπα ντα εν τη δρα
 κι ι πε ρι ε χων ^Δκα τα δε ε χε ται α ναρ τη
 θη η ναι εν ξυ λω ^Δκαι σω σαι τον αν θρω πον ^Δ
 ὜τερον ὅμοιον.

Aο ρα τε ε Κρι ι τα α α α α α α α
 εν σα αρ κι ι πως ω ω ρα α α θης ^Δκαι
 ερ χη υ υπ α αν δρω ω ω ω ων πα ρα α
 νο ο μων κτα αν θη η η ναι ^Δη μων το ο
 ο ο κα τα α α κρι ι μα α α α κα τα κρι
 ι νω ω ω ων τω πα α α α α α θει σου ^Δ
 ο ο ο θεν αι αι αι νε ε σι ι ιν με γα λω ω
 συ υ νην και αι δο ο ο ξαν ^Δα α α να
 πε ε ε μπο ο ντε ε ες τη ε ξου ου σι ι

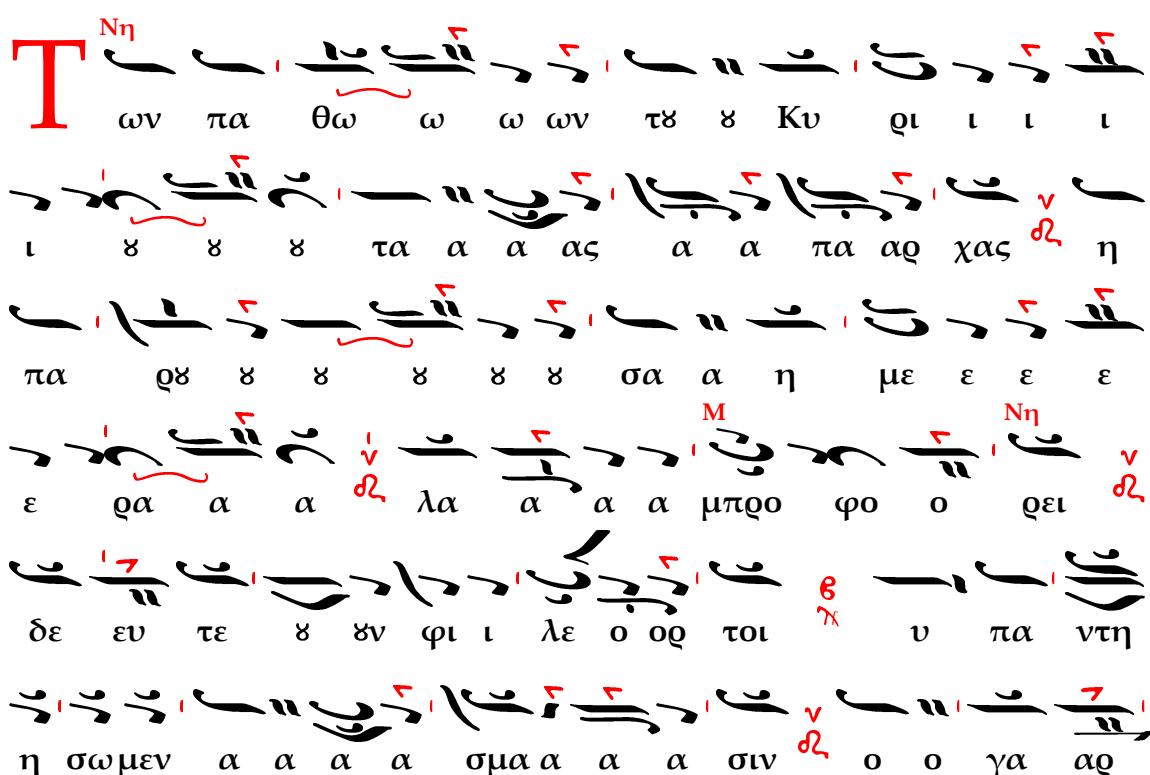

 α σθ θ Λο ο ο γε Δ συμ φω νως προ ο σφε ε
 ε ρο ο με ε εν Δ

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτὸ ἡ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

 Α Δι ο ρα τε κρι τα εν σαρ κι πως ω ρα
 θης Δ και ερ χη υπ αν δρων πα ρα νο μων κταν θη
 ναι Δ η μων το ο κα τα α κρι ι μα κα τα κρι νω
 αντω πα α θει ει σου Δ ο θεν αι αι νε σιν με γα λω
 συ νην και δο ξαν Δ α να πε ε μπο ντες τη ε ξου
 σι ι α σου Λο γε συμ φω νως προ σφε ρο μεν Δ

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἄχος Πᾶν Νη

 Τ Nη ων πα θω ω ω ων τθ θ Kν ρι ι ι ι
 ι 8 8 8 τα α α ας α α πα αρ χας Δ η
 πα ρθ θ 8 8 8 8 8 σα α η με ε ε ε
 ε ρα α α Δ λα α α α μπρο φο ο ρει Δ
 δε ευ τε 8 8ν φι ι λε ο ορ τοι ε Δ ν
 η σωμεν α α α α σμα α α α σιν Δ ο ο γα αρ

κτι ι ση ης ε ε ε εο χε ται **β** σταυ θο ον κα
 τα δε ε ε ε ξα α α α σθαι **ρ** ε ε τα α
 σμθ 8ς και μα α α α α στι γας **β** Πι λα α
 τω κρι νο ο ο με ε ε νος **ρ** ο ο θε εν
 και αι εκ δ8 8 8 8 8 8 λ8 **β** ρα πι ι ι
 σθει ει ει ει εις ε πι κο ο ο ορ ρης **Γα** **η** τα
 πα α α α ντα α προ ο ο σι ι ι ι ι
Nη
 ε ται αι αι αι ι ι να α σω ω ω ση η τον αν
 θρωω πο ον **β** δι α τ8 8 το ο ο ο ο βο ο
 ο ο η η σω ω ω ω μεν **η** φι λαν θρω πε ε ε
Δι
 χρι ι στε ε ε ε ο Θε ο ο οσ **ρ** των πται
 σμα α τωων δω ρη η σαι **ρ** τη η ην α α φε ε
Nη
 ε ε σιν **η** τοις προ σκυ ν8 8 σιν εν πι ι ι ι
 ι ζει **ρ** τα α α χρα ντα Πα α α α θη η η η
η
 σου **ρ**

Δόξα και νῦν τὸ αὐτὸ ἡ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

T^{Nn} αν πα θω αν τ& Kυ ρι ι 8 τας α παρ χας Δ^δ
 η πα ρα 8 σα η με ε ρα λα μπρο φο ρει Δ^δ
Γα δε εν τε 8ν φι λε ορ τοι Δ^δ ν πα ντη σωμεν α σμα
 σιν ξ^θ ο γαρ κτισης ερ χε ταιΣταυ ρον κα τα δε ξασθαι ξ^θ ε
 τα σμας και μα σιγας Πι λα τωκρι νο μενος ξ^θ ο θεν και
Γα εκ δα λα ρα πι σθεις ε πι κο ο ρης η^η τα
 πα α ντα προ σι ε ται Δ^δ ι να σω ση τον αν θρω
 πον ξ^θ δι α τον το βο ο η σω μεν η^η φι λαν
 θρω πε Χρι στε ε ο Θε ος Δ^δ των πται σμα των δω ρη
 σαι τη ην α φε σιν η^η τοις προ σκυ ν8 σιν εν πι
 ζει Δ^δ τα α α χραντα πα α θει ει Σ8 η^η
 με τέλος: πα θη Σ8 8 8 8 Δ^δ Nn η^η Δ^δ

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἄγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Ο λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφία: ὁρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου Εὐαγγελίου.

Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ιερεύς Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος Πρόσχωμεν.

Ο λαός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ματθ. κα' 18-43).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε· καὶ ἴδων συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἥλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ἴδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἀν τῷ ὅρει τούτῳ εἴπητε, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσα, γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψεσθε.

Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγω λόγον ἔνα, ὃν ἐὰν εἴπητε μοι, κάγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἐαυτοῖς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν δχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἀνθρωπός τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· Τέκνον, ὑπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε. Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ώσαύτως. Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγώ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε. Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ· Ο πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἡλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἴδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε· Ἀνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληγὸν καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν

γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ώσαύτως. Ὅτερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔξεβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθη ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς Γραφαῖς, «Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν»; Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης τὸν ν' (50) φαλμόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδού γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἔδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Τὕσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

὾τι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΤΡΙΩΔΙΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸ παρὸν τριώδιον,
οῦ ἡ ἀκροστιχίς: Τῇ Δευτέρᾳ.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

* Ἐκάστης ὥδης τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἱρμοῦ φάλλονται εἰς ἐξ ἦ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἱρμὸς φάλλεται ἀνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἱρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἴσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἐβδομάδος.

΄Ωδὴ α'. Ό εἱρμός.

΄Ηχος Πα

(τροπάρια 3)

T^{Πα} ω τὴν α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λασ
 σαν θει ω αν τα προ σταγ μα τι α να ξη ρα να α ντι
 και αι πε ζευ σαι δι αν της τον Ισ ρα η λι την
 λα ον κα θο ο δη γη σα ντι Κυ ρι ω α σω μεν

εν δο ξως γαρ δε δο ξασαι

Δ Πα ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξασοι

H Πα α πορ οη η τος λο γγ Θε 8 κα τα βασις

ο περ χρι ζος αν τος ε στι Θε ος και αν θρω ω πος

το ο Θε ος γχ αρ πα γμον ει ναι η η γη σα μενος

εν τω μορ φου σθαι δου λον δει κνυ ν ει τοις μα θη

ταις εν δο ξως γαρ δε δο ξασαι

Δ Πα ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

K Πα αι νυν και α ει και εις τχς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Δ Πα ι α κο νη σαι αν τος ε λη λυ θα ου τη ην

μορ φην ο πλας ρ γος ε κων πε ρι κει μαι τω ω

πτω χεν σα ντι Α δαμ ο πλας των θε ο τη τι θει

ναι ε μην τε αυ του ψυ χην α ντι λυ τρον Δ
 α πα θης θε ο τη τι

Ἡ καταβασία

T^{Πα}
 ω την α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λασ
 σαν θει ω αν το προσταγμα τι α να ξη ρα να α ντι
 και αι πε ζεν σαι δι αν της τον Ισ ρα η λι την
 λα ον κα θο ο δη γη σα ντι Κυ ρι ω α σω μεν
 εν δο ξως γαρ δε δο ξα σαι αι αι

Ἄργη καταβασία.

T^{Πα}
 ω τη ην α βα α τον κυ μαι νο με νη η ην
 θα λα ασ σαν θει ω αν τον προ ο ο σταγμα α τι
 α να ξη ρα ανα ντι ι ι ι ι ι ι ι ι
 και αι πε ζεν σαι αι δι α α αν της τον Ισ
 ρα η η λι ι ι ι την λα ο ον κα α θο ο
 δη γη σα ντι Κυ ρι ι ω α σω ω μεν εν
 δο ο ξως γα αρ δε ε ε δο ο ξα α α σαι

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱεὺς ἐκφώνως·

Σὺ γὰρ εῖ δὲ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· Ἄμήν.

* * *

KONTAKION, OIKOS, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ο ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ἡχος πλ. δ'. Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ο Ἰακὼβ ὡδύρετο, τοῦ Ἰωσὴφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἥδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος, τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος * στέφος ἄφθαρτον.

Ο Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Ἐπὶ τῷ ὁδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν, ὁδυρμὸν καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακὼβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσὴφ τὸν ἀοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδιούλωτον συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα· ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, * στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἡσυχαστοῦ, μαθητοῦ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.
(†820)

Στίχ. Ἰωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,
Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἔνδον.

Ὀκτωκαιιδεκάτη Ἰωάννης νέκυς ὤφθη.

Ἰωάννης ὁ ἐν Ἀγίοις Πατήρ ἡμῶν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὸν κόσμον μισήσας καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην· καὶ γενόμενος ὑπ' ἐκείνου μοναχός, τοῦ λοιποῦ συνῆν αὐτῷ

ἀγωνιζόμενος ἐν πᾶσι καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύων. Οὕτω δὲ γέγονεν εἰς ὑπακοὴν περιβόητος καὶ εἰς ὑποταγὴν πειθήνιος, καὶ ἔτοιμότατος θεραπευτῆς, ὡς καὶ τὸν μέγαν Γρηγόριον ἐπ’ αὐτῷ χαίρειν καὶ τὸν Θεὸν δοξάζειν. Καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ Ἅγιου Γρηγορίου, ἀπῆλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον καὶ ἐπὶ ξένους ταχθέντα κακεῖ ἥγωνίζετο. Εἶτα, καταλαβὼν τοὺς ἀγίους τόπους, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τοῦ Ἅγιου Χαρίτωνος Λαύραν, καὶ ἐπέδωκεν ἐαυτὸν εἰς πλείους ἀγῶνας ἀρετῆς· καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου. (†372)

Στίχ. Ὦ πελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἡδέως ὅδωρ,

Ως ἀν πίνης ἀφθαρτον ἡδονῆς ὅδωρ.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεντιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ Οὐάλεντος τῶν Βασιλέων, τὴν διατριβὴν ἔχων ἐν Γοτθίᾳ, ἔνθα γεγέννηται. ὜τι δὲ νήπιος ὃν, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εἴλετο, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων οὐ μόνον οὐ προσήπτετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους ἀπογεύεσθαι διεκώλυε, τὴν εἰς Χριστὸν τούτοις παρατιθέμενος πίστιν, καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας ἐγένετο. Ὅθεν συστάντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, τῆς πόλεως ἀπελαύνουσι. Μετὰ δὲ χρόνον τινά, ἔρευναν τῶν Χριστιανῶν ποιούμενοι, προσελθόντα τὸν Ἅγιον Σάββαν καὶ ἐαυτὸν προσαγγείλαντα, αὖθις μυκτηρίσαντες ἀπεπέμψαντο. Ὅστερον δὲ Ἀθαναρίχου παραγενομένου, συνελήφθη. Φραγγελωθεὶς οὖν καὶ τυφθεὶς καὶ ἄξονι ἐκταθείς, ἐπὶ τὴν δοκὸν τῆς οἰκίας ἐμετεωρίσθη· καὶ ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθείς, ἥχθη ἐπὶ τὸν ποταμὸν Μουσαῖον· καὶ ἐπιτεθέντος αὐτῷ ξύλου ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ἀπεπνίγη, ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας τριακοστὸν ὅγδοον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, ἐπισκόπου Χαλκηδόνος, καὶ τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ Αὔξεντίου τοῦ σοφοῦ. (†820)

Στίχ. Θραύσας βέλη σὰ καὶ μεταστὰς σοῦ, βίε,

Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμᾶς, ὡς λόγος.

Οὗτος, ἐκ σπαργάνων καθάρας ἐαυτὸν ἐν ἀσκητικοῖς ἀγῶσι καὶ τῷ τῆς ἐγκρατείας γάλακτι τραφεὶς καὶ γενόμενος Θεοῦ κατοικητήριον, τῇ θείᾳ ἱερωσύνῃ καλῶς ἐκοσμήθη, ποιηὴν θεοπρόβλητος καταστάς. Ὅθεν ἐνστερνισάμενος τὰ ὅπλα τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὀχυρωμάτων καθαίρεσιν πάντων τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν θείαν εἰκόνα ἀθετούντων τὴν ὁφρὸν κατέβαλε, καὶ ταύτην ἐτίμησε καὶ προσκυνεῖν ἐξεπαίδευσε, τῆς ὀμολογίας τὸν στέφανον ἀναδησάμενος. Καὶ ἦν παιδὸς εἰχεν εὐλάβειαν, μέχρι γήρως συνετήρησε, μηδαμῶς ὑπνῳ ἀμελείας κατασχεθείς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπαθείας λιμένας κατήντησε σὺν Αὔξεντίῳ τῷ σοφῷ, μεθ’ οὗ καὶ τοὺς ἀγῶνας διήνυσε, καλῶς σαββατίσας πρὸς τὴν οὐράνιον κατάπαυσιν. Ὅθεν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν Ἅγιων Αποστόλων τὸ σῶμα αὐτοῦ κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ναυκρατίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Στουδίου. (†848)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας. (†850)

Στίχ. Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω

Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος, ἡ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, γεννᾶται μὲν ἐν τινὶ νήσῳ

Αἰγίνη λεγομένη, παρὰ γονέων εὔσεβῶν. Μαθοῦσα δὲ τὸ Ψαλτήριον καὶ πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν Ἀκολουθίαν, ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν τῷ Θεῷ· οἱ δὲ γονεῖς ἔζευξαν ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ θέλουσαν. Μεθ’ ἡμέρας δὲ τοῦ συνοικεσίου ἐκκαίδεκα, βαρβάρων ἐπελθόντων, ὁ ἀνὴρ ἐσφάγη μαχαίρᾳ. Ἡ Ἅγια οὖν καὶ αὐθις εἰς τὸν πρῶτον ἀνακαινισθεῖσα λογισμόν, ἡγωνία, πῶς ἀν δυνηθείη διακρούσασθαι τοὺς γεννήτορας. Καὶ ως ἐν τούτοις ἡσχόλει τὸν λογισμόν, ἔφθασε πρόσταγμα βασιλικόν, ἵνα τὰς ἐν ἀγαμίᾳ καὶ χηρείᾳ πάσας οὕσας γυναικας ἔκει συζεύξωσιν ἐθνικοῖς. Ὁθεν καὶ μὴ θέλουσα ἥλθεν εἰς δεύτερον συνοικέσιον· ὅμως καὶ τῆς ἴδιας σωτηρίας ἀεὶ φροντίδα ποιουμένη. ἡσχόλαζεν εἰς εὐχὰς καὶ δεήσεις, τὸν πλοῦτον ἀφειδῶς τοῖς δεομένοις σκορπίζουσα. Μετὰ δὲ χρόνον τινὰ πείθει τὸν σύζυγον μοναχὸν γενέσθαι, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν· ὃς καὶ μετὰ χρόνον τινά, ὁσίως διατρίψας, πρὸς Κύριον ἔξεδήμησεν.

Ἐκτοτε δὲ ἐλευθερίας τυχοῦσα, διένειμε πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ προσλαβούμενη ἑτέρας γυναικας, ἀφίκετο εἰς ἀσκητήριον· καὶ μονάσασα σὺν αὐταῖς, ἡγωνίζετο· τυροῦ γάρ καὶ ἰχθύος οὐδέποτε ἥπτετο, εἰμὴ τὸ Ἅγιον Πάσχα, καὶ ἐν ταῖς τοῦ δωδεκαημέρου ἡμέραις, καὶ ταύταις μόνον ἀπογευούμενη. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτος βραχὺς καὶ ὅδωρ, μετὰ τὴν ἐνάτην, καὶ ταῦτα μετ’ ἐγκρατείας· ταῖς δὲ ἀγίαις τρισὶ Τεσσαρακοσταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ, λεπτοῖς μόνοις λαχάνοις ἐτρέφετο, καὶ τούτοις δι’ ἡμερῶν δύο. Μετὰ δὲ χρόνους τέσσαρας, προεχειρίσθη ἄρχειν τοῦ ἀσκητηρίου· καὶ ἔκτοτε τὴν ἐσχατιὰν πασῶν τῶν μοναζουσῶν προέκρινε μετέρχεσθαι, ως οὕτε διαγινώσκεσθαι αὐτὴν πρωτεύουσαν. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν αὐτήν, οὐκ ἐπὶ πλευροῦ, ἀλλ’ ἐφ’ ἐνὶ προσκλινομένη λίθῳ, εἰς τοῦτο αὐτῇ προευτρεπισθέντι, μικρὸν τοῦ ὅπνου μετελάμβανε.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν ἐνιαυτῶν τεσσάρων, ἔρωτι τρωθεῖσα ἡσυχίας, μεθ’ ὧν εἰς τὸ ἀσκητήριον ἀφίκετο ἐξελθοῦσα Ματθαίω τινὶ ἱεροπρεπεῖ συνεργῷ πρὸς τοῦτο χρησαμένη, τὸν τῆς ἡσυχίας τόπον κατέλαβεν. Ἐκεῖσε οὖν ἐφ’ ἵκανὸν τοὺς τῆς ἡσυχίας καρποὺς δρεψαμένη, τοῦ δηλωθέντος Ματθαίου τὴν σωματικὴν χρείαν ἐπιχορηγοῦντος διὰ ἐργοχείρου αὐτῶν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, χρείας κατεπειγούσης καὶ βίας τινός, ὡχετο, συνεργὸν αὐθις ἔχουσα Ἰγνάτιόν τινα εὔνοῦχον πρεσβύτερον, παντοίαις κατάκοσμον ἀρεταῖς· ως τοῦ προιμηνούνευθέντος μοναχοῦ Ματθαίου, θαύμασι καὶ σημείοις διαλάμψαντος ἐν τῷ τῆς ἡσυχίας τόπῳ, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. Καὶ ἐν ἀσκητηρίῳ κατασχεθεῖσα, ἔμεινεν ἐπὶ χρόνοις ἐπτά, θλιβομένη ἀεὶ καὶ φροντίζουσα περὶ τοῦ ἀσκητηρίου αὐτῆς. Καὶ ὀπτασίας αὐτῇ περὶ τούτου γενομένης, ἀπάρασα εὐθὺς ἔκειθεν, κατέλαβε τὸ ἑαυτῆς ἀσκητήριον· καὶ ἀσπασαμένη τὰς ἀδελφὰς σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ Ἰγνατίῳ, συνήδετο ταύταις νουθετοῦσα καὶ διδάσκουσα τὰ πρὸς κτῆσιν ἀρετῶν θείων καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐφ’ ἡμέραις τισὶν ὀλίγαις.

Πρὸ δὲ δυοκαίδεκα ἡμερῶν, τὴν πρὸς Θεὸν ἀνάλυσιν αὐτῆς προγνοῦσα καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναγγείλασα, ηὐχαρίστησε μὲν τῷ Κυρίῳ· ἐπισυνάξασα δὲ καὶ τὰς ἀδελφάς, προεχειρίσατο τὴν μέλλουσαν ἀντ’ αὐτῆς ἄρχειν τῶν λοιπῶν. Καὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καθ’ ἣν ἔμελλεν ἀπαίρειν πρὸς Κύριον, τῇ ὑμνωδίᾳ τοῦ Ψαλτῆρος μετὰ τῶν ἀδελφῶν προσανέχουσα, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ταύτης μὴ ἀρκέσασα, τὸ λεῖπον δὲ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναθεμένη καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προσευξαμένη, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Δαιμονῶντες δὲ καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀλίγοι ἓλθησαν κατὰ τὸν τῆς κηδείας καιρόν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν, καὶ τυφλοὶ ἀνέβλεψαν. Προεῖπε δὲ καὶ ταῖς

ἀδελφαῖς, ὅτι ὁ ὀφείλω ἀπολαβεῖν, ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ἀπολήψομαι.
Οὐθεν καὶ εἶδον δύο τῶν μοναζουσῶν ἀδελφῶν φοβερόν τι καὶ ἔξαίσιον,
ἄνδρας ἀστραπηβόλους δύο, ἐκατέρωθεν τῆς Ἁγίας ἴσταμένους, ἔξωθεν τῶν
ἀγίων θυρῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, κατέχοντας πορφύραν βασιλικήν, ἀπὸ
χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ ἐνδύοντας αὐτήν. Εἰς
ἀνάμνησιν οὖν ἐλθοῦσαι τοῦ διορατικοῦ λόγου τῆς Ἁγίας, καὶ τὴν ἔκβασιν
τῆς ὀπτασίας ἰδοῦσαι, τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησαν τῷ οὗτῳ δοξάζοντι τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἱερέως Ματθαίου, συνεργάτου
τῆς ὁσίας Ἀθανασίας. (~†850)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀπολλωνίου τοῦ συγκλητικοῦ
καὶ ἀπολογητοῦ, τὴν κάραν τμηθέντος. (~†190)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Βιθέως (*Bitheus*) καὶ Γενόκου
(*Genocus*), ἐκ Βρεττανίας ἀκολούθων τοῦ ὁσίου Φινιάνου
(*Finian*) εἰς Ἰρλανδίαν. (Γ' αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Λασεριανοῦ (*Laserian Molaisse*),
ἰδρυτοῦ τῆς μονῆς καὶ τῆς ἐπισκοπῆς Λάιλιν (*Leighlin*) ἐν
Ἰρλανδίᾳ. (~†639)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δεϊκόλα (*Deicola*), τοῦ ἐξ
Ἰρλανδίας ἱεροκήρυκος ἐν Ἀγγλίᾳ. (τέλη ζ' αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Αὐστρεγίλδης (*Agia, Austregildis*), τὸ πρῶτον συζύγου τοῦ ἀγίου Χιδούλφου (*Hidulf*),
εἴτα μοναχῆς ἐν τῷ κοινοβίῳ τῆς Μόντης (*Mons*) ἐν Βελγίῳ.
(~†714)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Βικτέρπου (*Wicterp*),
ἥγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἐλλβάγκεν (*Ellwangen*), εἴτα ἵ (10οῦ)
ἐπισκόπου Αὐγσβούργου (*Augsburg*) ἐν Γερμανίᾳ. (~†749)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κογιτόσου (*Cogitosus*), μοναχοῦ
ἐν Κίλδαρ (*Kildare*) τῆς Ἰρλανδίας. (γ' αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Περφέκτου,
ἱερέως ἐν Κορδούη τῆς Ἰσπανίας, ἀθλήσαντος τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
Πάσχα, ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων. (~†851)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βασιλείου τοῦ Γεωργιανοῦ
(*Ratishvili*), ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐν Ἀθῷ μονῇ τῶν Ἰβήρων. (ιγ' αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ φωτιστοῦ τῆς
Καρελίας (~†1435), καὶ τῶν ἐκεῖσε δικαίων ἀνδρῶν Ἀντωνίου καὶ
Φήλικος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀρκαδίου (*Dorohobuzhsky*),
μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Γερασίμου (*Harasym*) τοῦ ἐν Περεύασλάβ
(*Pereyaslavl-Zalisski*) ἐν Ρωσίᾳ. (ιγ' αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ

Ίωαννίνων, τοῦ δάπτου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος.
(†1526)

Στίχ. Βληθεὶς καμίνου ἐν μέσῳ, Ἰωάννη,

Χριστῷ προσῆδες ὑμνον εὔχαριστίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Τοῦνομ τοῦ
Ιεροσολυμίτου, ἄραβος ἐμίρη, διμολογήσαντος Χριστὸν ἐπὶ τῇ θέᾳ
τοῦ ἀγίου φωτός. (†1579)

Στίχ. Φῶς ἀγιον, Τοῦνομ, φώτισαν σὸν σκότος

πρὸς Φῶς εἴλκυσέ σε, Χριστόν, ἐν τῷ πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νέου ἰερομάρτυρος Κυρίλλου
τοῦ Σ', πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἐν Ἀδριανούπόλει
ἀγχονισθέντος. (†1821)

Στίχ. Ἄγχόνη, Κύριλλε, Βυζαντίου πρῶτε,

ὑπὲρ Χριστοῦ ἡωρήθης καὶ λαοῦ σου.

Καὶ τοῦ Τριψίου τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ, μνείαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου
Ἴωσήφ τοῦ παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ
ξηρανθείσης συκῆς.

Στίχοι εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ.

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὥφθη,

Καὶ σιτοδότης· ὡς καλῶν θημωνία!

Ἐτεροι, εἰς τὴν ξηρανθείσαν συκῆν.

Τὴν Συναγωγήν, συκῆν Χριστός, Ἐβραίων,

Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,

Ἄρα ξηραίνει· ἡς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἄμήν.

* * *

Αἱ λοιπαὶ ὠδαὶ τοῦ Κανόνος.

Ὥδη η'. Ο είρμός. (τροπάρια 3)

Ἔχος Πα θ

Πα

E φρι ι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο
λον ψυ χης α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν
εν α πει ρω υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω
ον δε εκ μα ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι

ζων νυν νος α α νε μελπε το ^π τον Κυ ρι ι ον πα ντα τα
 ερ γα α ν μνει τε ^π και ν περ ν ψου τε εις πα
 ντας τας αι ωνας ^π

Πα
 Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξασοι

Πα
 Γ μα ας μου το τε μα θη τας ^π πα ντες γνω
 σο νται ει τας ε μας ε ντο λας τη ρη ση τε ^π φη
 σι ιν ο Σω τηρ τοις φι λοις προς πα θος μο λων ^π
 ει ρη νευ ε τε εν ε αν τοι οις και πα σι ^π και
 τα πει να φρο νου ντες α νυ ψωθη τε ^π και Κυ ρι ι
 ον γι νω σκο ντες με ε ν μνει τε ^π και ν περ ν
 ψου τε εις πα ντας τας αι ωνας ^π

Πα
 Χ Ε ν λο γγ μεν Πα τε ρα γι ον ^π και Α γι ον
 Πνε εν μα α τον Κυ ρι ον ^π

Πα
 Κ αι νυν και α ει ^π και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

T Πα
α ξε ε ως ε μπα λιν υ μιν ε θνι κης
ε στω το κρα α το ος ο μο γε νων ου κλη ρος γαρ
ε μος σ τυ ραν νις δε γνω ω μη η αν θαι ρε τος
ο ουν προ κρι τος εν υ μιν ει ει ναι θε λων των
αλ λων ε στω πα ντωνε ε σχα τω τε ρος και Κυ ρι ι
ον γι νω σκο ντες με ε υ μνει τε και ν περ υ
ψου τε εις πα ντας τάς αι ω νας

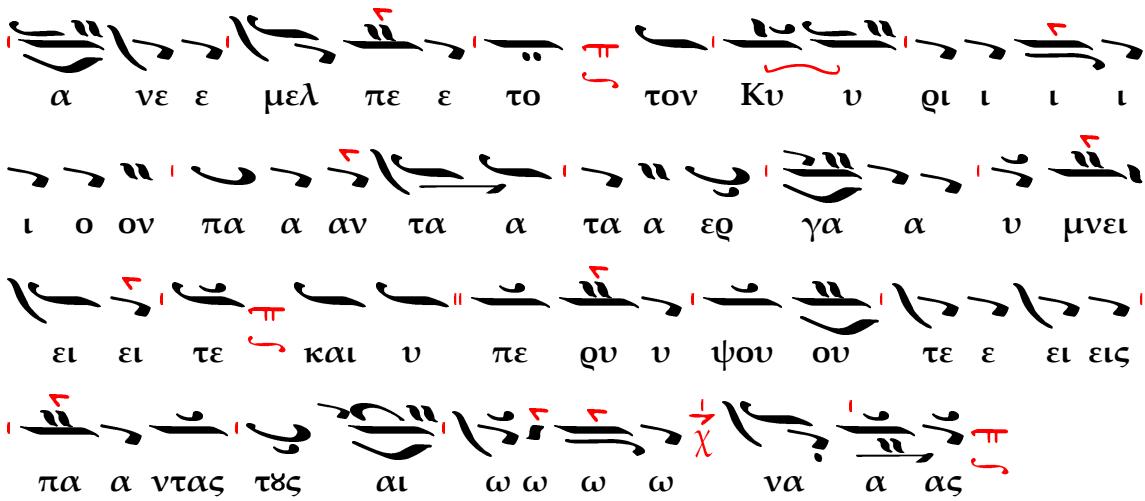
Ἡ καταβασία.

Χ Πα
Αι νου μεν εν λο γου μεν και προ σκυ ν 8 8 με εν
τον Κυ ρι ον

E Πα
φρι ι ξε παι δων εν α γων το ο μο στο
λον ψυ χης α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν
εν α πει ρω υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω
ον δε εκ μα ραν θει σης φλο γος σ δι αι ω νι

ζων υμ νος α α νε μελπε το τον Κυ ρι ι ον πα ντα τα
ερ γα α ν μνει τε και ν περ ν ψου τε εις πα
ντας τας αι ω ω να α α ας

καὶ ἀργῶς

 α νε ε μελ πε ε το τον Ku ν ρι ι ι
 ι ο ov πα α αν τα α τα α ερ γα α ν μνει
 ει ει τε και ν πε ρυ ν ψου ου τε ε ει εις
 πα α ντας τθς αι ωω ω ω να α ας

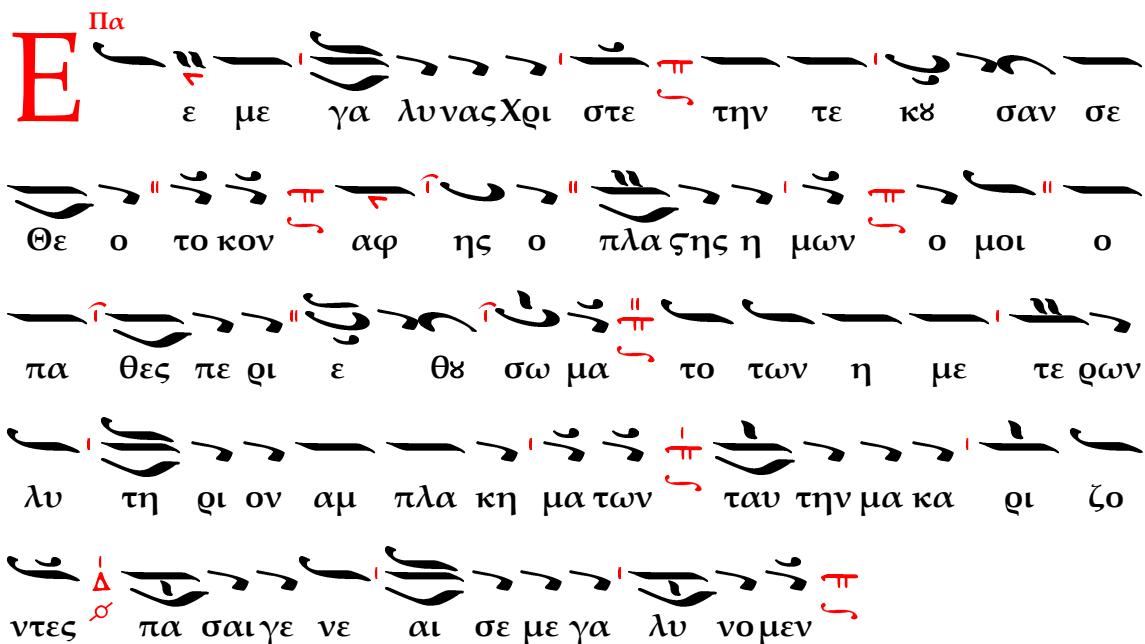
* * *

Ο διάκονος Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

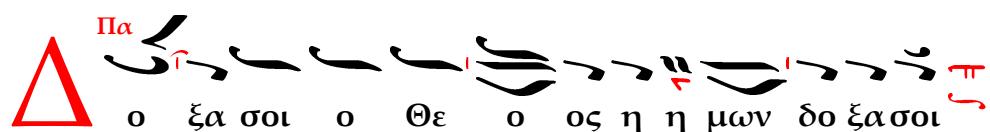
Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ φάλλεται ἡ

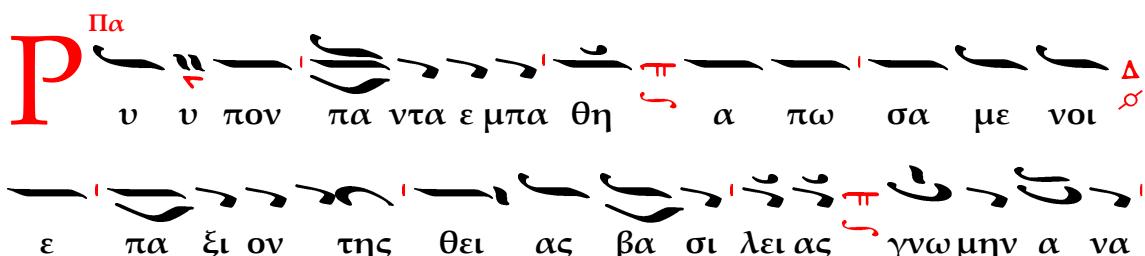
Ωδὴ θ'. Ο είρμος. (τροπάρια 3)

E^{Πα}

 ε με γα λυνας χρι στε την τε κ8 σαν σε
 Θε ο το κον αφ ης ο πλασης η μων ο μοι ο
 πα θες πε ρι ε θ8 σω μα το των η με τε ρων
 λυ τη ρι ον αμ πλα κη μα των ταν την μα κα ρι ζο
 ντες πα σαιγε νε αι σε με γα λυ νομεν

Δ^{Πα}

 ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξασοι

P^{Πα}

 ν ν πον πα ντα ε μπα θη α πω σα με νοι
 ε πα ξι ον της θει ας βα σι λει ας γνωμην α να

λα βε τε εμ φρονα ^π τοις σοις Α πο στο λοις προ ε φης

η πα ντωων σο φι α ^π εν η η δο ξα σθη σε σθε ^Δ

λα μποντες η λι ου τη λαν γε στερον ^π

Πα ο ξα Πα τοι και γι ω ^σ και Α γι ω Πνευμα

τι ^π

Κ ^{Πα} αι νυν και α ει ^σ και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην ^π

Α ^{Πα} α φο ρων τεσεις ε με ^π ει πας Κυ ρι ε

τοις σε αν του μα θη ταις ^π μη η φρο νει τε ν ψη λα ^π

α λλα συ να πα χθητε ε τοις τα πεινοις ^π ε μον ο

περ πι νω πι ε τε πο τη ρι ον ^π ο τι εν τη βα

σι λει α τα Πα τρος ^σ ε μοι συνδο ξα σθη σε σθε ^π

Ἡ καταβασία.

Ε ^{Πα} ε με γα λυνας χρι στε ^π την τε κα σαν σε

Θεοτοκον αφησηση μων ο μοι ο
 παθες περι εθωσω ματων η μετερων
 λυτηριον αμπλακη ματων ταυτην μακαρι ζο
 ντες πασαιγενε αισεμεγα λυνο μεεεν

και ἀργῶς

Πα
 ε με γα λυν νας χριιι στετην τε
 κ8 8 8 σαααν Σεε Θεεο τοοοο
 κον αφησοο πλααααα στηηηη
 μων ομοιο παθεεεε περιιι εεεε
 θωσωωω ματωνη μεεετεεε
 ρωων λυτηριον αμπλακη
M μαααατων ταααααν την μακαρι
 ζοοοντεεε πααασαιγενε αιαιι Σεε μεεεγαα
 λυν νοο μεεεν

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν
ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ἱερεὺς ἐκφώνως·

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον.

Τῷ Χορῷ Γα 2

Τοῦ νυμ φω να σθ βλε πω πρ Σω τηρ μα κε
κο σμη με ε ε ε ε νον και εν δυ μα ψκ
ε χω ι να ει σελ θω εν αν τω λα μπρον
νον μα την στο λην της ψυ χης φω το δο
τα και σω ω σο ον με

Τοῦ νυμ φω να σθ βλε ε ε πω ω ω ω
ω ω ω Σω τηρ μα κε κο σμη με νον και εν
δυ μα ψκ ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω ι
να ει σελ θω εν αν τω λα μπρον νον μα
την στο λην της ψυ χης φω το δο τα και σω

ω σο ον με

T ^{Γα} ον νυμ φω να σθ βλε ε ε ε πω ω ω

 ω ω ω ω ^{Γα} Σω τηρ μθ κε κο σμη με νον και

 εν δυ μα γκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω

 ω ω ^{Γα} ι να ει σελ θω ^Μ εν αυ ^{Γα} τω λαμ πρν

^{Nη} νον ^{μθ} την ^{στο} λην ^{της} ψυ ^{χης} ^{Δη} φω ^{πρν} το δο

 τα και σω ω σο ον με

Εἰς τοὺς Αἴνους

^τΗχος Πα φ

Π ^{Πα} α σα πνο η αι νε σα α τω το ον ^{Kv} ν ν

 οι ι ι ι ον ^{Πα} αι νει τε τον ^{Kv} οι ον εκ τω ω

 αν ον ρα α νων αι νει τε α αν ^{το} ο ον εν τοι

 οις ν ψι ι ι ι ζοις ^{Πα} σοι πρε ε πει ν μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ^{Πα} ι νει τε αν ^{το} ον πα α αντες οι A αγ γε ε

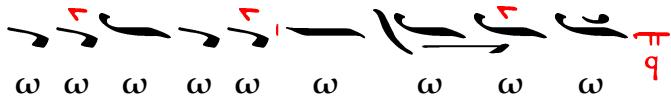
 λοι οι οι α α α αν τον ^{Πα} αι νει ει ει τε α αν

τον πα σαι αι δυ να α α μεις α αν τ8 8 η σοι
 πρε ε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Ιακώβου Πρωτοφάλτου "Αἰνεῖτε" ἀργόν.

Οταν προσκυνᾶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς ἀγίας εἰκόνας.

A Κε ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε
 ε Αν το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α
 α α α α ντες η οι οι Α α α α α α
 γγε ε ε λε ε ε λοι οι οι οι Α α α
Πα
 α α Α τον ον ον ον ον ον ον ον ον
Κε αι νει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε
 Αν το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α
 α α α α σαι η αι δυ να α α α α μει ει
Πα ει ει εις Αν τον ον ον ον ον ον ον ον
 ον ον Σοι οι πρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε πει η υ μνος τω ω ω ω ω ω η ω ω
 ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
M υ υ μνος Πα τω ω Θε ε ω ω ω ω ω η ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρυμή, ρυθμός) καί·
Ιστῶμεν Στίχους δέ, καὶ φάλλομεν
τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ὕχος Λ Πα φ

Πα

Ἄλ νει τε αυ τον ε πι ταις δν να στει αις αυ
τον **φ** αι νει τε αυ τον **φ** κα τα το πλη θος της με γα
λω συ ν νης α α αν τον **φ**

Πα

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι
ο ον πα α α θος **φ** τοις α πο στολοις ε λε γε
εν εν τη η η η ο ο ο ο δω **φ** ι δου α να
βαι νομεν εις Ι ε ρο σο λυ ν μα **φ** και πα ρα δο
θη σε ται ο Υι ος του ου α αν θρω ω που **φ** κα θως
γε ε γρα πται αι πε ρι ι ι α α α αν τον **φ**
δεν τε ουν και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι
οι οι αις **φ** συμ πο ρεν θω μεν αν τω και συ στα
αν ρω ω θω ω μεν **φ** και νε κρω θω μεν δι αν τον ταις
του βι ι ου ου η δο ο ναις **φ** ι να και συ ζη η σω

ω μεν α αυ τω ^π_q και α κου σω μεν βο ω ω ων τος
 α αυ του ^η ουκ ε τι εις την ε πι γει ον Ι
 ε ζου σα λημ δι α το πα α θειν ^η αλ λα α να
 βαι νω προς τον Πα τε ζα α μου ^η και Πα τε ζα υ
 μων και Θε ο ον μου και αι Θε ο ο ο ον
 ν ν ν ν μων ^π_q και συν α νυ ψω ν ν μας ^η εις
 την α νω Ι ε δο σα α λημ ^η εν τη βα σι
 λει ει ει α α των ον ον ζα α α νων ^π_q
^{Πα}
^χ Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος ^π_q αι νει
 τε αυ τον ^π_q εν ψαλ τη ζι ι ω και κι ι ι θα
 α α α α ζα ^π_q τὸ αὐτό.

Ἄχος πρὶ Παρ

^{Πα}
^χ Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ζω ^η
 αι νει τε αυ τον ^δ εν χορ δαι αι αις και ο ο
 ορ γα α α α α νω ^π_q
^{Πα}
^Φ θα α σαν τες ες πι ι ι στοι ^π_q το σω

τη φι ον πα θος χρι στου ου ου του ου Θε ε ου
 την α φα τον αν του μα κρο θν μι α αν δο ξα
 α α α α σωω ω ω μεν ο πως τη αν του ου
 ευ σπλα αγ χνι ι ι α συ νε γει ρη και
 η η μας νε κρω θε εν τα ας τη α μαρ
 τι ι ι ι α ως α γα θος και αι φι λα ανθρω

^{πος}
^{πα}
^{πχ}
^{πχ}
^{πνο}
^{κν}

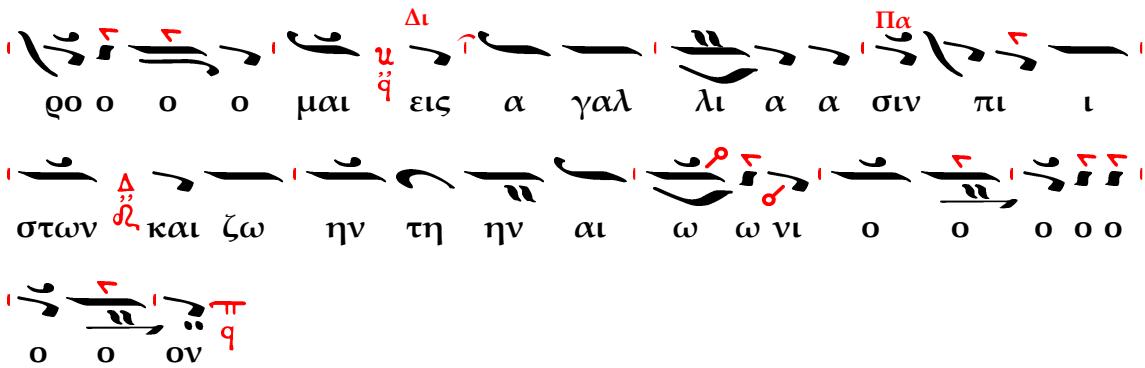
^{Πα}
 Αι νει τε αν τον εν κυμ βα λοις εν η χοις
 αι νει τε αν τον εν κυμ βα λοις αλ λαλαγ μ^μ πα σα
^χ
 πνο η αι νε σα α α α τω ω ω το ο ον
^π
 κν υ φι ι ι ον

τὸ αὐτό.

^{Πα}
^Δ
 ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω ω ω
^π
 πνε εν μα α α τι
^π

^{Πα}
^K
 αι νυ ν ν ν και α α ει και εις τ^τος

αι αι ω ω ω νας Δτων αι ω ω νων α α α μην
K Πα ν οι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α
 θος ι υ θους ι δι ους στη ρι ζων μα θη τας ε λε ε
 γες Δκατ ι δι αν πα ρα α λα α βω ω ω ω ων
 α α α αυ τους πας των ρη μα των μον α μην μο
 νει τε ων πα λαι ει ει ει πο ον υ ν μιν ι ο τι προ
 Πα φη την παν τα ου γε ε γρα α πται Δρ ει μη εν Ι
 ε ρου σα α λη ημ α πο ο κταν θη η η ναι
 νυν ουν και ρος ε φε στη κεν ον ει ει ει πο ον υ ν
 μιν ι ρ δου γαρ πα ρα δι δο ο μαι Δρ α μαρ τω
 λων χε ερ σι ι ιν ε εμ παι χθη η η η ναι
Ke οι και σταυ ρω με προσ πη ξα αν τες υ τα φη πα ρα
 δο ο ο ον τες ε Δι βδε λυγ με ε ε νον λο γι ου
 ουν ται ω ως νε ε ε κρον ρ ο μως θα αρ
 σει ει ει τε υ τρι η μερος γαρ Μ ε γει ει ει

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ο προεστώς ἦ δ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, δ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.
Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Γενὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε δ Θεός, δ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, δ Γεννητός τοῦ Πατρός, δ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, δ αἵρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, δ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα·
Κύριε, ἐλέησόν με· ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ δ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποχρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερεὺς ἐκφώνως·

Οτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἀμήν.

Οἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν φάλλομεν
τὰ ἀπόστιχα. Ἀρχεται δὲ ὁ α' χορός.

Ὕχος πά πα φ

K ^{Πα} ν ρι ι ε προς το μν στη ρι ον το α προ
ρη τον της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ^υ ουκ ε ξαρ κου
σα η των εκ Ζε βε δαι ου ου μη η τηρ ^Δ η τει
το σοιπρο σκαιρουν βα σι λει ας τι ι μην ^Δ τοις ε αυ
της δωω ρη η η σα α σθαι τε ε ε ε κνοις ^π αλλ
αν τι ταν της πο τη ρι ον θα α να α α του ^υ ε
πηγ γει ει λω πι ει ειν τοις φι ι λοι οι οις σου ^π
ο πο τη ρι ον προ του των πι ειν ο αν τος ε
λε ε γες ^υ α μαρ τη μα α των κα α θα αρ τη
η η η η ρι ι ι ι ον ^π δι ο ο σοιβο ο
ω ω ω μεν ^υ η σω τη ρι α των ψυ χων η η

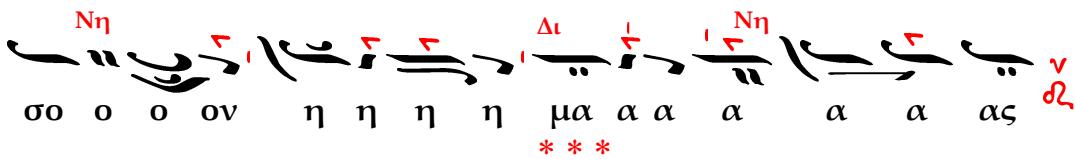
μων δο ο ξα σοι Δ
Πα
χ Ε νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου
 Κυ ρι ε υ και η γα λλι α σα με θα και ευ φραν
 θη μεν εν πασαις ταις η με φραις η μων Δ εν φραν θει
 η μεν ανθ ων η με φρων ε τα πει νω σας η
 μας υ ε των ων ει δο μεν κα κα Δ και ι δε ε πι
 τους δου λους σου και ε πι τα εφ γα σφ Δ και ο δη
 γη σον τας νι νι νι ου ους α α αν των υ
Πα
Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα α φρο ο ο
 νειν υ τους οι κει ους παι δεν ω ων μα θη η τας υ μη
 ο μοι ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες Δ
 εις το κα τα αρ χειν τω ων ε ε λα χι ι στο
 τε ε ε ε φρων υ ουχ ου τω γαρ ε σται ν μιντοις ε
 μοι οι οις μα α θη η ταις υ ο τι πτω χος θε λω ων
Κε
 ν πα α α αρ χω υ ο πρω τος ουν ν ν μων
 ε στω παν τω ων δι α α α α κο ο ο ο νος υ ο

δε αρχων ως ο αρχο με ε νος ^{Δι}
 θεις εις δε ω ως ο ο ε ε ε σχα α α
 τος ^π και γαρ ε λη λυ θα αν τος τω πτω χεν σαν
 τι Α δαμ δι α α κο ο νη η η σαι ^υ και λυ τρον
 δου ναι αν τι ι πο ολ λων ^{Δι} την ψυ χην των βο ων
 τω ων μοι δο ο ξα σοι ^{Δι}

Ἔχος πᾶς Νη

^{Νη}
 Και ε στω η λα μπρο της κυ ρι ου του Θε ου
 η μων εφ η μας ^β και τα ερ γα των χει ρων η μων
 κα τευ θυ νον εφ η μας ^β και το ερ γον των χει ρων
 η μων κα τε ε ε ευ θυ υ υ νον ^ν
^{Της}
 ης ξη ρων θει σης συ κης δι α την α καρ πι
 α αν ^β το ε πι τι μι ον φο ο βη θεν τες
 α α α α δε ε ε ελ φοι ^ν καρ πους α ξι ους
 της με ε τα α νοι οι οι α ας ^{Δι} προ σα α ξω
 μεν Χρι ι στω ^{Δι} τω πα ρε ε χον τι ι η η

Πα η μι ιν το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος
 Δόξα καὶ νῦν. Ἡχος ὁ αὐτός.
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι νι ω και Α
 γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
K αι νυ νν και α α ει και εις τ8ς αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυπτι ι ι ι αν
 εν ρων ο ο δρα ακων δι α ρη η μα α των
 ε σπευδε κο ο ο ο λα α κει ει ει αις υ πο
 σκε λι σαι τον Ι ι ι ι ω ω ω ω σηφ αλλ αν
 τος κα τα λι πω ων το ον χι τω ω ω να α ε
 φυ υ γε ε την α μα α αρ τι ι ι αν
 και γυ μνο ος ον ουκ η σχυ υ υ νε ε ε ε
 το ως ο πρω το πλα στος προ της πα ρα α α α
 κο ο ο ο ης αν του ον ταις ι κε ε
 σι ι ι ι ι αι αις χρι ι ι στε ε Ε λε η
 Πα

Εἶτα ὁ προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς.

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ϕάλλειν τῷ ὄνόματί σου, Ὅψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (**Ψαλμ. Ια' 2-3**)

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἴσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (**τρίς**)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἶασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ὕχος πλ. δ'. Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ο Ιακώβ ὡδύρετο, τοῦ Ιωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἥδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος, τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφοις ἄφθαρτον.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὄνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ο ιερεύς:

Ο ων εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο ιερεύς:

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν (*ἢ μονὴν*) καὶ τὴν πόλιν (*ἢ νῆσον, ἢ κώμην*) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἀνὰ ἕνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς δώδεκα καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἔκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἄμήν.

* * * * *